Dobra Nowina
Poznań Ogrody
Tygodnik parafii pw. Chrystusa Dobrego Pasterza w Poznaniu
NIEDZIELA TRÓJCY ŚWIĘTEJ 31.05.2026 Nr 19/2026(1316)

EWANGELIA J 3, 16-18

Jezus powiedział do Nikodema: „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego”.

Komentarz Dobrej Nowiny

Bóg posłał Swojego Syna na świat, aby świat został przez Niego zbawiony. „Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu.” Bóg dalej prowadzi wielką historię zbawienia, razem ze Swoim Synem i Duchem Świętym. Prowadzi ją teraz, dzisiaj, w tym właśnie momencie. Tutaj i teraz. Jestem wpleciona w tą historię zbawienia, więcej, chcę być jej świadomym uczestnikiem. Każda chwila, którą zmarnuję, już nigdy nie wróci. Nie ma czasu „potem.” Jest tylko tu i teraz. Z przeszłością już nic nie zrobię, więc muszę ją zostawić, nie grzebać się w niej, bo to nie ma sensu. Nie mogę odkładać swojej relacji z Tobą, Panie, bo nie wiem, czy będzie jakieś „potem”, czy za dwie godziny mój zegar nie stanie. Obojętnie ile mam lat. Panie, nie pozwól mi zmarnować życia. Naucz mnie być zawsze i wszędzie z Tobą. I w kościele, i na spacerze, w pracy, w kawiarni, w obuwniczym, na rynku. W pogodę i niepogodę. Gdy się śmieję i gdy się złoszczę. Wszczepiaj we mnie coraz doskonalszą świadomość, że Jesteś zawsze ze mną, zawsze przy mnie, gdziekolwiek się udam i cokolwiek będę robić. Bo wiem, że bliskość, jaka się tutaj między nami zrodzi, będzie się pogłębiała w wieczności. To tutaj chcę kochać Ciebie coraz bardziej, abyś mógł przemieniać moje serce i abyś mógł je nieustannie uzdalniać do coraz lepszego poznawania i kochania Ciebie. To tutaj wszystko się zaczyna. Albo tutaj wszystko się skończy, jeśli odrzucę Ciebie.

Święta Urszula Ledóchowska

Apostołka uśmiechu

Uśmiech rozprasza chmury nagromadzone w duszy

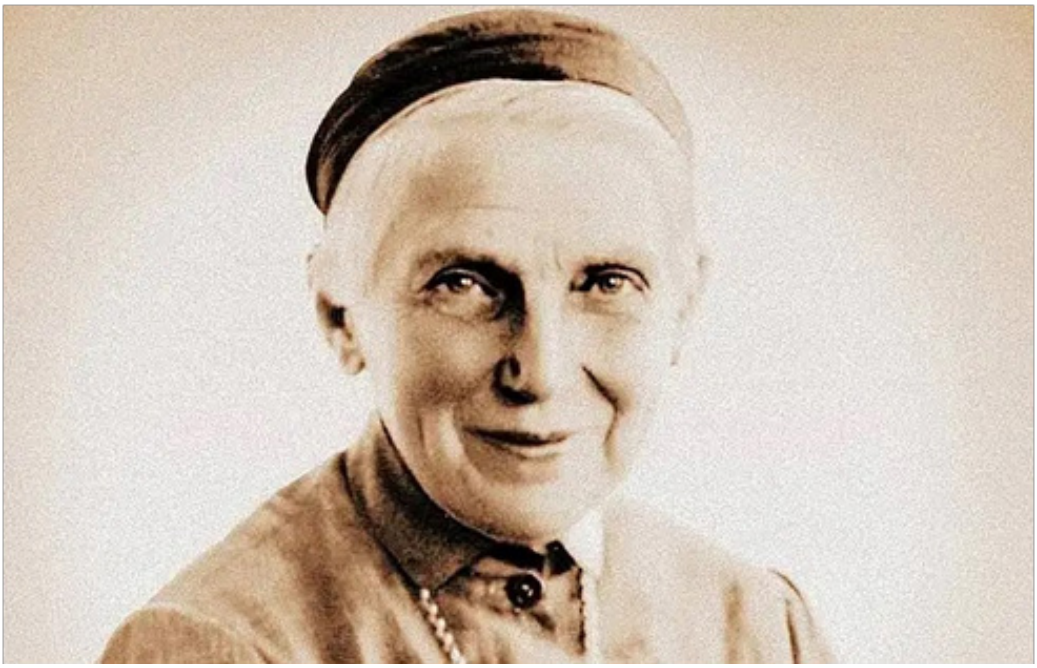

Julia Ledóchowska przyszła na świat 17 kwietnia 1865 w Loosdorf w Austrii.

Umarła jako s. Maria Urszula od Jezusa 29 maja 1939 w Rzymie w opinii świętości.

20 czerwca 1983 w Poznaniu Jan Paweł II beatyfikował matkę Urszulę, by 8 maja 2003 w Rzymie kanonizować.

W 1989 ciało bł. Urszuli zostało przewiezione z Rzymu do Pniew i złożone 30 maja w kaplicy domu macierzystego. Przeniesienie relikwii do Polski to zamysł Papieża św. Jana Pawła II, który o św. Urszuli powiedział: *Wiemy, że ziemia ojczysta ma prawo do Twojej obecności. Że tam właśnie, w Pniewach, na prastarej ziemi piastowskiej w Wielkopolsce, jest główne gniazdo Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Szarych. Tam powinnaś spocząć.*

Liturgiczne wspomnienie św. Urszuli przypada 29 maja.

Życie św. Urszuli to wędrówka., której początek odnajdujemy w 1886 w Krakowie w klasztorze urszulanek do którego wstępuje. Po nowicjacie Julia składa śluby zakonne i otrzymuje imię s. Maria Urszula od Jezusa. Pracuje jako nauczycielka w szkole podstawowej prowadzonej przez siostry urszulanki. W 1904 zostaje wybrana przełożoną klasztoru krakowskiego. W 1907 z błogosławieństwem papieża Piusa X wraz z dwiema siostrami wyjeżdża do Petersburga, aby objąć kierownictwo internatu dla dziewcząt przy polskim gimnazjum parafii św. Katarzyny. W 1908 roku mała filia klasztoru krakowskiego staje się autonomicznym domem urszulanek z własnym nowicjatem, a matka Urszula jego przełożoną. W 1910 nad Zatoką Fińską powstaje dom dla wspólnoty, zwany Merentähti (po fińsku: Gwiazda Morza), oraz – realizujące idee pedagogiczne m. Urszuli – gimnazjum z internatem dla dziewcząt. Założona przez m. Urszulę katolicka kaplica domu staje się miejscem modlitwy również dla Finów i to w ich własnym języku. Wybuch wojny w 1914 roku powoduje wydalenie matki Urszuli jako obywatelki austriackiej, z Rosji. Wyjeżdża do Szwecji, do Sztokholmu, a następnie do Danii. Wspólnie z wyjeżdżającymi kolejno z Petersburga siostrami zorganizuje szkołę języków dla skandynawskich dziewcząt, potem m.in. ochronkę dla sierot po polskich emigrantach. Podejmuje współpracę z Komitetem Pomocy Ofiarom Wojny, założonym w Szwajcarii przez Henryka Sienkiewicza. W 1918 Polska odzyskuje niepodległość. Matka myśli o powrocie ze swoją wspólnotą do kraju. W 1920 dzięki ofiarności norweskiego konsula B. A. Stolt-Nielsena, zostaje kupiony majątek w Pniewach. Tu osiedla się petersburska wspólnota urszulanek po kilkuletniej wędrówce. Powstaje pierwszy dom szarych urszulanek, dom macierzysty. Wkrótce potem Stolica Apostolska daje pozwolenie na przekształcenie wspólnoty klasztoru petersburskiego w apostolskie Zgromadzenie Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego (SJK).

Urszula formuje siostry do umiłowania Boga ponad wszystko. Pragnie, aby żyły w prostocie, były pokorne, a równocześnie pełne poświęcenia i twórcze w służbie innym, zwłaszcza dzieciom i młodzieży.

Uśmiech, pogodę ducha i dobroć uważała za szczególnie wiarygodne świadectwo więzi z Chrystusem. To miłość do Jezusa pozwalała jej kochać każdego człowieka, bez względu na wyznanie, przekonania, pozycję.

Święta Urszula Ledóchowska zasłynęła licznymi cudami i łaskami, których świadectwa (ponad 400) zebrano w książce "Cuda św. Urszuli Ledóchowskiej".

Święta Urszula Ledóchowska to patronka nauczycieli, wychowawców, polskich emigrantów, a także dzieci i młodzieży żeńskiej.

Teresa Majtas-Przybecka

Sanktuarium św. Urszuli w Pniewach

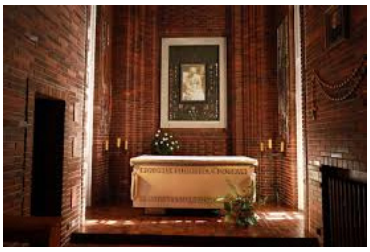

W sercu Wielkopolski, w niewielkich Pniewach, znajduje się miejsce szczególne – Sanktuarium św. Urszuli Ledóchowskiej. To tutaj spoczywa założycielka Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego, kobieta niezwykłej wiary, odwagi i pogody ducha, kanonizowana przez św. Jana Pawła II w 2003 roku.

Św. Urszula Ledóchowska urodziła się w 1865 roku w rodzinie o głębokich tradycjach religijnych. Od najmłodszych lat wyróżniała się wielką wrażliwością na potrzeby drugiego człowieka. Jej życie przypadło na trudny czas zaborów i przemian społecznych, jednak potrafiła dostrzegać w świecie przede wszystkim przestrzeń do działania dla Boga i ludzi. Była wychowawczynią młodzieży, organizatorką dzieł charytatywnych, a także niestrudzoną apostołką miłości i pokoju.

Do Pniew przybyła w 1920 roku. Właśnie tutaj stworzyła dom macierzysty zgromadzenia oraz szkołę i ośrodek wychowawczy. Pniewy stały się centrum jej działalności apostolskiej. Dzisiejsze sanktuarium to miejsce modlitwy, wyciszenia i spotkania z Bogiem. W kaplicy można modlić się przy relikwiach świętej, uczestniczyć we Mszy Świętej czy skorzystać z sakramentu pokuty. Szczególną atmosferę tworzy prostota tego miejsca, tak bardzo odpowiadająca duchowości św. Urszuli, która uczyła, że świętość realizuje się w codzienności – przez dobroć, uśmiech i wierną służbę bliźnim. Do sanktuarium przybywają pielgrzymi z całej Polski: rodziny, młodzież, nauczyciele, osoby konsekrowane i kapłani. Wielu odnajduje tutaj duchowe umocnienie oraz inspirację do życia pełnego nadziei. Św. Urszula przypomina współczesnemu człowiekowi, że nawet w trudnych czasach można zachować pokój serca i odważnie świadczyć o Chrystusie. Sanktuarium św. Urszuli w Pniewach jest więc nie tylko miejscem pamięci o wielkiej świętej, ale także żywą szkołą wiary i miłości bliźniego. Warto odwiedzić to miejsce, aby zatrzymać się na chwilę modlitwy i odkryć na nowo, że „pogoda ducha jest słońcem życia wewnętrznego” – jak mawiała św. Urszula.

ks. Bartosz Rojna

UKAZYWANIE SIĘ ZMARTWYCHWSTAŁEGO JEZUSA

W Ziemi Świętej nad Jeziorem Galilejskim, już w starożytności stał kościół, nazywany dzisiaj Kościołem Prymatu. Wewnątrz tej małej świątyni znajduje się płaska skała, wyraźnie wznosząca się przed ołtarzem. Od samego początku jest ona czczona jako stół, na którym Chrystus spożywał z uczniami posiłek po swoim zmartwychwstaniu. Ukazywanie się Chrystusa Zmartwychwstałego wybranym ludziom - w tym przypadku Piotrowi i Apostołom - teologia nazywa chrystofaniami. Zmartwychwstały Chrystus „dał się widzieć” i w jakiś niezwykły sposób pozwolił doświadczyć swojej nadprzyrodzonej obecności. Wśród tych świadków Chrystusa Zmartwychwstałego były niewiasty, apostołowie z Piotrem na czele, uczniowie; był wreszcie Szaweł z Tarsu. Chrystofanie przeżywali ludzie o różnym temperamencie i poziomie wykształcenia. Nie spodziewali się zobaczyć żywego Pana. Niemal wszyscy, zanim przeżyli „spotkanie”, byli w stanie przygnębienia, smutku, nierzadko i strachu przed starszyzną żydowską. Jezus podczas chrystofanii nie ukazywał się jako „duch”, jak początkowo uważali niektórzy apostołowie. Zdawało się im że widzą ducha. Rzekł do nich: „Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie Mnie i przekonajcie się: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam”. Jezus ukazuje się w ciele, ale przemienionym, które teologia nazywa ciałem uwielbionym. Nie podlega ono prawom fizycznym i nie należy już do fizykalnego świata. Świadczą o tym choćby relacje Nowego Testamentu: Uczniowie idą do Emaus i rozmawiają z Jezusem nie rozpoznając Go: „oczy ich były niejako na uwięzi , tak że Go nie poznali”. Lecz gdy zasiadł z nimi przy stole „oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu”. Do apostołów zgromadzonych w wieczerniku „Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych”. Ciało Chrystusa podczas zmartwychwstania przeszło w nową, tajemniczą dla nas, nadprzyrodzoną rzeczywistość. Zmartwychwstały, pozostając w pełni człowieczeństwa, nie należy odtąd do rzeczywistości w taki sam sposób jak inni ludzie i w tym sensie każdą chrystofanię należy uznać za zjawisko nadprzyrodzone. W sprawie autentyczności chrystofanii jesteśmy zdani na wiarygodność świadków. Apostołowie, świadkowie chrystofanii, zasługują na zaufanie. Byli zdrowi fizycznie i psychicznie, o czym świadczy skuteczność ich misji. Nasza wiara w Zmartwychwstanie opera się ostatecznie na przyjęciu ich świadectwa.

opr. Ewa Wika

CYTAT TYGODNIA

Niech Twoja łaska stanie mi się pociechą zgodnie z obietnicą, daną Twemu słudze.
Ps 119, 76

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO
24. 05. 2026 R.

W środę 27 maja o godz. 17.30 różaniec misyjny, Msza św. o beatyfikację Służebnicy Bożej Wandy Błeńskiej i krótka modlitwa przy jej grobie na naszym cmentarzu.

W czwartek Ks. Proboszcz będzie nieobecny w biurze parafialnym.

W piątek o godz. 16.00 w Sali Domu Parafialnego spotkanie Grup Modlitwy naszej parafii.

W najbliższą sobotę 30 maja po wieczornej Mszy św. kolejny koncert z cyklu Wieczory Muzyczne w kościele na Nowinie. Zapraszamy na koncert pt. Ave Maria. Wystąpią Adrianna Barska /skrzypce/ oraz Damian Skoczypiec /organy/ . Więcej informacji na plakacie w gablocie oraz na stronie internetowej naszej parafii.

Nabożeństwa majowe w niedziele o godz. 17.30, a w dni powszednie po wieczornej Mszy św., natomiast w soboty o godz.20.30 na przemian przed kościołem i na cmentarzu. W najbliższą sobotę 30 maja przy figurze przed kościołem.

W przyszłą niedzielę Uroczystość Najświętszej Trójcy i Archidiecezjalny Marsz dla życia. Rozpoczęcie Mszą św. o godz. 13.00 u O. Dominikanów. Następnie Marsz dla życia wyruszy z Pl. Mickiewicza o godz. 14.00 i przejdzie ulicami Poznania na plac przed Katedrą, gdzie o godz. 15.00 rozpocznie się Festyn rodzinny. Serdecznie zapraszamy do udziału w tym wydarzeniu.

Zapraszamy na spływ kajakowy rzeką Wełną w sobotę 13 czerwca od godz. 9.00 do 15.00. Spływ dla wszystkich, trasa spokojna i dostępna nawet dla małych dzieci. Na rozpoczęcie Msza św. , na zakończenie ognisko. Dojazd własnymi samochodami . Koszt 90 zł od osoby. Każde dziecko musi mieć dorosłego opiekuna. Zapisy u Ks. Bartka.

Diamentowy jubileusz kapłaństwa ks. kan. Zbigniewa Sujkowskiego

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU
www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110
REDAKCJA: Naczelny: ks. Bartosz Rojna; Zastępca naczelnego:Martyna Rajch; Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Teresa Majtas - Przybecka, Ewa Baran Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, Adres redakcji: ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,
e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.
Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001
Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.